

ministerens Vægning ved at yde Tilskud til Underofficerernes Fællesforeninger, idet jeg bemærkede, at der til denne Sag knyttede sig en lille Historie. Den højtærede Minister bekræftede i sin Tale i Gaar Rigtigheden heraf. Han erklærede, at han ikke havde noget imod at give disse større Fællesforeninger af Underofficerer Tilskud, disse maatte blot ikke udtale sig om tjenstlige Forhold. Jeg vil dertil sige, at det er ganske forstaaeligt, om Underofficererne her i Landet kunde ønske at have et Ord med i Laget om militære Spørgsmaal. Men denne Indfyldelse kunne de maaske gøre gældende ad anden Vej end netop ved Hjælp af deres Foreninger, og i alt Fald har, saa vidt mig bekendt, f. Eks. Garnisonsforeningen i Odense ikke forlangt at udtale sig om Tjenesteforhold, da den søgte om Tilskud. Jeg vil derfor spørge: Vil den højtærede Forsvarsminister yde Tilskud til Garnisonsforeninger af Underofficerer, der ene have til Formaal at fremme det gode Kammeratskab og sprede Oplysning og Almendannelse blandt deres Medlemmer, uden at Ministeren til Gengæld vil underkaste disse Foreninger et Opsyn og en Kontrol fra Regimentschefens Side? Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Forsvarsminister her i Tinget vilde besvare dette Spørgsmaal.

Brorsen: Jeg skal ikke lægge Beslag paa Tingets Tid ret længe, idet jeg har en Følelse af, at vi alle længes efter en Afslutning af disse Forhandlinger. Men jeg føler mig foranlediget til at fremkomme med enkelte Udtalelser, fordi den højtærede Trafikminister forleden Dag svarede mig paa en Maade, som jeg mener, at Egnen derovre i Virkeligheden ikke kan være tjent med. Ikke alene jeg, men hele Befolkningen derovre havde troet, at vi i Trafikministeren havde en Ven af de Sager, vi gerne vilde have fremmet. Det havde vi Grund til at tro efter de forskellige Udtalelser, den højtærede Trafikminister i den Henseende var fremkommen med ved sine Besøg derovre. Men jeg blev sørgelig skuffet og bekymret over de Udtalelser, der fremkom fra hans Side.

Den højtærede Minister udtalte, at saa længe der endnu ikke fra Beboernes Side derovre var fremkommet Tilbud om at ville yde noget mere til den store Digesag, kunde han ikke fremsætte Lovforslag, sigtende til at afhjælpe de uheldige Forhold paa Egnen derovre. Jeg maa anvende nogle ganske faa Minutter paa at

forklare dette høje Ting, hvorledes det hænger sammen med Digesagen, der har været drøftet paa Egnen i over et Aarhundrede, og som nu gerne skulde gennemføres. Jeg tror, vi ere naaede til det Tidspunkt, at der maa siges: Enten — eller: enten maa Staten, som der saa tidt er givet Løfte om her fra Rigsdagen, træde hjælpende til, eller ogsaa maa vi finde os i Forholdene, som de ere. Der har saa tidt været Tale om at bygge et Dige, et Værn imod Vesterhavet, paa disse lave Jorder, men naar der har været Tale om, at Beboerne skulde yde et Tilskud, har man ikke rigtig vidst, hvilken Fremgangsmaade man skulde bruge. Man har forsøgt paa at faa Beboerne til at skrive under paa et Dokument, saaledes at de havde Forpligtelse til at yde en vis Del af, hvad det hele, Diget og Sluserne, vilde koste, $\frac{1}{4}$ eller $\frac{2}{5}$. Det har imidlertid vist sig vanskeligt at komme frem ad den Vej, og kende vi det jydsk Naturel, kunne vi ogsaa forstaa, at det er vanskeligt at faa dem med til det, idet de ere bange for, at disse Sluser ville blive for dyre, saa de ikke tør paatage sig Omkostningerne ved Bygningen af dem. I Aarene 1883 og 1884 blev der udarbejdet et Forslag, som tilsigtede at bygge Diget, og et Overslag, og efter dette Overslag vilde det koste i det hele 1,350,000 Kr. Jordarbejdet alene med Ulemper, Ekspropriation af Jord osv. vilde beløbe sig til 637,000 Kr. Her havde vi altsaa et Grundlag, idet Lodsejerne sagde: Vi ere villige til at betale alt, hvad Jordarbejdet og den Slags Ting koste, naar blot Staten vil betale Slusearbejdet. Man skulde synes, at det var et ganske godt Tilbud fra Beboerne, idet det drejede sig i alt om 675,000 Kr., altsaa et ganske anseligt Beløb for saa lille en Del af vort Land, som her er Tale om. Vi tænkte nemlig, at Staten maatte være villig til at bygge Sluserne i de vandrige Aar, naar vi selv vilde bekoste Digearbejdet. Derfor ere vi naaede saa vidt, at vi have faaet mange til at skrive under til Trods for, at det blev store Udgifter for de enkelte Lodsejere.

Nu udtaler den højtærede Minister, at det er naturligvis forældet, thi det Overslag, der i sin Tid er lavet, er omtrent et halvt Hundrede Aar gammelt. Det er det ikke. Thi det er fra Firserne, det er altsaa ikke saa langt tilbage i Tiden, det er lavet, og det viser sig ogsaa efter det ny Overslag, der er foretaget af Ingeniører under Vandbygningsdirektøren, at det i Virkeligheden ikke er Jordarbejdet, der er